

[Larsen-Ledet]

ste 20 år, og det er en tilbagegang på en 20-25 selvstændige hver eneste dag.

Undersøgelser foretaget af OECD viser, at de nye arbejdspladser først og fremmest skabes i de nye og de små virksomheder. Der er tale om, at to tredjedele af alle nye job skabes her. Uden tilgang af nye virksomheder vil ledigheden vokse. Vi har hårdt brug for flere nye og fleksible virksomheder. Det er også vigtigt af hensyn til det indre marked. Det er vigtigt, at den indsats, der skal i gang på erhvervsfremmeområdet, ikke blot skal kunne bringe Danmark op på siden af udlandet i løbende virksomhedsfornyelse, men også tage højde for det virksomhedsvakuum, der er skabt i den foregående periode.

De industrifusioner, som vi taler om, og som vi ser rundt omkring, er kun en del af redningen, og det har udviklingen i USA i 1986 givet et fingerpeg om.

Jeg tror, at flertallet af den danske befolkning efterhånden er klar over, at et velfungerende erhvervsliv er forudsætningen for at opretholde et rimeligt velfærdssamfund. Jeg tror også, at det er ved at gå op for flertallet af befolkningen, at udtrykket, betegnelsen selvstændig erhvervsdrivende får en mindre odiøs klang, får en bedre klang. Flere og flere finder ud af, at det skal kunne betale sig at sætte noget i gang, og hvis vi fjerner drivkraften, inspirationen, lammes en hel masse. Det er en holdning, som man kan have uden at være kapitalistisk eller noget som helst i den retning. Det er simpelt hen en regulær fornuftsholdning – at det er det enkelte, selvstændige menneske, der er den drivfjeder, der sætter tingene i gang. Det kan staten ikke gøre generelt.

Staten er ikke velegnet til at gå ind i den praktiske produktion. Jeg kan ikke forestille mig, der er ret mange, der tror, at staten er velegnet til f.eks. at administrere hele vores eksportproduktion, men selv om der vel nok er nogen, der har det som overbevisning, ser vi det da her, og vi kan også se det i andre lande. Der er en lang række ting, som det er rimeligt staten tager sig af, serviceydelser osv., og hvor vi også kan få et samarbejde op at stå mellem de privates og statens funktioner.

Det hævdes ofte over for mig, når jeg taler iværksætterens sag, at der er masser af risikovillig kapital til rådighed, men at det kniber med rentable projekter, og at iværksætterne ik-

ke er dygtige nok. Der er mange iværksættere og ejere af små virksomheder, som oplever tingene på en lidt anden måde. De oplever, at bankerne bruger store ressourcer på at reklamere med udlån til lønmodtagere og studerende, og vi har også ved festlige lejligheder hørt bankdirektører tale om behov for fornyelse i erhvervslivet – mere eksport, ny teknologi. Når de små og nye erhvervsdrivende, som satser både på højteknologi og eksport, møder op i banken for at få et lån, er holdningen ofte afvisende. Man har i praksis som regel lettere ved at få et lån til en grillbar eller til en ny bil end til en virksomhed, der udvikler nye teknologiske produkter og som sagt satser på eksport. En grillbar og en bil er til at overse.

Her er som sagt brug for, at vi i befolkningen forstår den selvstændiges værdi for dansk økonomi, og det er ikke bare industriens, ministerens eller regeringens ansvar; det er et ansvar, som alle er fælles om.

Vi er i Det Radikale Venstre glade for, at industriministeren beskæftiger sig konkret med iværksætterens problemer, men jeg tror ikke, at vi har fået nok fat i problemet endnu. Derfor glæder det mig, at ministeren ønsker, at der skal nedsættes et hurtigtarbejdende udvalg, der kan afdække iværksætterens startproblemer. Jeg håber, at ministeren også dér vil få begrebet udviklingsselskaber på bordet, så man også kan få en vurdering af det fra de folk, som ministeren finder frem til skal sidde i det udvalg. Det er et begreb, som vi i hvert fald i mit parti har sympati for.

Jeg glæder mig også over, at der er afsat 100 mio. kr. til Finansieringsinstituttet for Håndværk og Industri. Jeg tvivler på, at det er nok, men det er jo ikke altid, at vi kan gøre alting, som vi helst vil.

Vi ved endnu ikke, hvad ministeren når frem til af besparelser ved den tiltrængte rationalisering af alle offentlige erhvervs- og eksportfremmende ordninger og udvalg. Det er en stor opgave efter min opfattelse; måske kan der blive tale om besparelser, som kan komme iværksættere og udviklingsselskaber til gode. Det er helt klart, at der er brug for mere risikovillig kapital, end vi har i øjeblikket. Det er en begrænset periode, vi taler om. Jeg tror ikke, det er mange penge, og jeg tror, de kan findes ved en kombination af midler fra forskellig side. Det har ikke en pind med socialisme at gøre i afskrækkende